

Biskup Dean M. Davies

Druhý rádce v Předsedajícím biskupstvu

Zákon pústu – osobní zodpovědnost za péči o chudé a potřebné

Jako následovníci Spasitele máme osobní zodpovědnost pečovat o chudé a potřebné.

Drazí bratři, mám rád kněžství a jsem moc rád, že jsem zde s vámi. Jsem nesmírně vděčný za to, že můžeme v této veliké věci sloužit společně.

Žijeme v pozoruhodné době. Zázračný pokrok v lékařství, vědě a technice zdokonaluje kvalitu života mnoha lidí. Přesto jsme však svědky i velikého lidského utrpení a nouze. Kromě válek a pověstí o válkách ovlivňuje život milionů lidí po celém světě rostoucí počet přírodních katastrof – včetně záplav, požárů, zemětřesení a nemocí.

Vedoucí Církve se pozorně zajímají o blaho Božích dětí, ať jsou kdekoli. Kdykoli a kdekoli je to možné, jsou církevní zdroje pro nouzové situace poskytovány na pomoc těm, kteří to potřebují. Například vloni v listopadu udeřil na ostrovní národ Filipíny tajfun Haiyan.

Tento supertajfun 5. kategorie za sebou zanechal rozsáhlé zpusošení a utrpení. Byla zničena celá města; mnoho lidí přišlo o život; miliony domů byly značně poškozeny nebo

zničeny a nefungovaly ani základní služby jako dodávky vody, kanalizace či elektřina.

Církevní zdroje byly k dispozici za několik málo hodin po této katastrofě. Členové Církve na Filipínách se vydali zachraňovat své bratry a sestry tím, že členům i nečlenům poskytli potraviny, vodu, oblečení a hygienické balíčky.

Kdykoli a kdekoli je to možné, jsou církevní zdroje pro nouzové situace poskytovány na pomoc těm, kteří to potřebují.

Církevní sborové domy se staly útočištěm pro tisíce lidí bez domova. Pod vedením předsednictva území a místních vedoucích kněžství, z nichž mnozí přišli o všechno, co měli, bylo zjištěno, v jakém stavu jsou všichni členové a zda jsou v bezpečí. Začaly vznikat inspirované plány na to, jak členům pomoci opět získat přijatelné životní podmínky a soběstačnost.

Členům Církve byly poskytnuty skromné prostředky, aby si mohli znovu postavit dřevěné přístřešky a domy. Nebyla to ale nějaká almužna. Členové byli vyškoleni a potřebnou práci vykonali nejprve sami pro sebe a poté i pro druhé.

Jedním z toho vyplývajících požehnání bylo to, že díky tomu, že si členové osvojili tesařské, instalatérské a další stavební dovednosti, mohli získat dobré pracovní příležitosti při opětovné výstavbě nedalekých měst a vesnic.

Péče o chudé a potřebné je základní naukou evangelia a základním prvkem věčného plánu spasení.

Jehova před svým působením ve smrtelnosti skrze svého proroka prohlásil: „Nebo nebudete bez chudých v zemi vaší; protož přikazuji tobě, řka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své.“¹

V dnešní době je péče o chudé a potřebné jednou ze čtyř božsky daných zodpovědností Církve, které pomáhají jednotlivcům a rodinám připravit se na oslavení.²

Péče o chudé a potřebné se týká časného i duchovního spasení. Zahnuje jak službu jednotlivých členů Církve, kteří osobně pečují o chudé a potřebné, tak i formální církevní program sociální péče, který spravují kněžské autority.

Ústředním bodem Pánova plánu pro péči o chudé a potřebné je *zákon*

půstu. „Pán ustanovil zákon půstu a postní oběti, aby mohl žehnat svému lidu a poskytl mu způsob, jak sloužit potřebným.“³

Jako následovníci Spasitele máme osobní zodpovědnost pečovat o chudé a potřebné. Věrní členové Církve, ať jsou kdekoli, pomáhají tím, že se každý měsíc postí – zdržují se jídla a vody po dobu 24 hodin – a poté Církvi dávají finanční postní oběť, která se rovná přinejmenším hodnotě jídla, které by jinak snědli.

V každé rodině se mají s modlitbou brát na zřetel a vyučovat tato Izaiášova slova:

„Není-liž toto půst, kterýž obliibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti; roztrhnouti snopky obtěžující, a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli?

Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděně abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval.“⁴

Izaiáš pak vyjmenovává úžasná požehnání, jež Pán slibuje těm, kteří zákon půstu dodržují. Říká:

„Tehdáž se vyrazí jako jitrní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvete; předcházezi tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zbeře tě.

Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; zavolaš, a řekneť: [Zde] jsem. ...

A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá bude jako poledne.

[A] povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i v náramné sucho duši tvou.“⁵

President Harold B. Lee ohledně těchto veršů řekl: „Nesmírná požehnání, která vyplývají [z půstu], byla popisována v každé dispensaci a zde nám Pán skrze svého velkého proroka říká, proč se postíme a jaká požehnání z půstu plynou. ... Pokud prozkoumáte ... 58. kapitolu knihy Izaiášovy, odhalíte, proč Pán chce, abychom platili postní oběti, proč chce, abychom se postili. Právě díky tomu, že toto činíme, můžeme volat a Pán může odpovídat. Můžeme zvolat a Pán řekne: ‚Zde jsem.‘“

President Lee dodává: „Chceme se někdy dostat do situace, kdy budeme volat, a On neodpoví? Kdy v nouzi zvoláme, a On s námi nebude? Myslím, že je na čase, abychom o těchto základních zásadách přemýšleli, protože před námi jsou dny, kdy budeme potřebovat více a více Pánových požehnání, až se soudy vylijí bez zředění na celou zemi.“⁶

Náš milovaný prorok, president Thomas S. Monson, se podělil

o svědectví ohledně těchto zásad – o svědectví zrozené z osobní zkušenosti. Řekl: „Žádný člen Církve, který kdy pomáhal potřebným, nikdy na tuto zkušenost nezapomene, ani jí nebude litovat. Pracovitost, spřívnost, soběstačnost a dělení se s druhými nejsou pro nás ničím novým.“⁷

Bratří, členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsou lidem, který uzavírá smlouvy a dodržuje přikázání. Nevybavuji si žádný zákon, žádné přikázání, které, pokud se věrně dodržuje, by bylo snadnější zachovávat a které by poskytovalo větší požehnání než zákon půstu. Když se postíme a dáváme poctivé postní oběti, přispíváme do Pánovy záso-bárny tím, co bychom bývali zaplatili za jídlo. Nevyžaduje to peněžní oběť, která by převyšovala to, co bychom obvykle vynaložili. A zároveň, jak již bylo řečeno, jsou nám slíbena neobyčejná požehnání.

Zákon půstu platí pro všechny členy Církve. I malé děti se mohou učit postit, nejprve vynecháním jednoho jídla a poté dvou – podle toho, jak jsou schopny zákon půstu chápat a fyzicky ho dodržovat. Manželé a manželky, svobodní členové, mládež a děti mají půst zahájit modlitbou – s projevem vděčnosti za požehnání ve svém životě a s prosbou o Pánova požehnání a posilu během půstu. K úplnému naplnění zákona půstu dochází ve chvíli, kdy se biskupovi, Pánovu zástupci, předá postní oběť.

Biskupové, vy řídíte sociální péči ve sboru. Máte božské pověření vyhledávat chudé a pečovat o ně. S pomocí presidentky Pomocného sdružení a vedoucích kvora Melchisedechova kněžství je vaším cílem pomáhat členům, aby si dokázali pomoci sami a stali se soběstačnými. Zaoptařujete časné a duchovní potřeby členů tím, že pečlivě používáte postní

oběti jako dočasnou podporu a jako doplněk k prostředkům ze strany širší rodiny a komunity. Když budete při pomáhání chudým a potřebným s modlitbou používat klíče kněžství a rozlišování, poznáte, že správné používání postních obětí má za cíl zajišťovat základní životní potřeby, nikoli udržovat životní styl.

Vy, presidenti kvor Aronova kněžství, máte klíče a moc spravovat vnější obřady. Spolupracujte s biskupem a učíte členy kvora povinností v kněžství a tomu, aby vyhledávali členy Církve a dávali jim příležitost k půstu něčím přispět. Zatímco jakožto nositelé Aronova kněžství zvelebujete své kněžské zodpovědnosti a nabízíte tuto příležitost všem členům Církve, často umožňujete získat slíbená požehnání plynoucí z půstu těm, kteří to potřebují nejvíce. Budete svědky toho, že tento duch péče o chudé a potřebné má moc obměkčit jinak zatvrzelé srdce druhých a požehnat životu těch, kteří možná chodí na shromáždění nepravidelně.

President Monson řekl: „Ti biskupové, kteří organizují kvora Aronova kněžství tak, aby se zapojovala do výběru postních obětí, zjistí, že v této posvátné zodpovědnosti dosahují většího úspěchu.“⁸

Biskupové, pamatujte na to, že v různých územích a zemích se mohou okolnosti lišit. V oblasti, kde žijete, může být nepraktické, aby členové kvora Aronova kněžství kontaktovali členy u nich doma. Ale vyzýváme vás, abyste s modlitbou zvážili tuto prorokovu radu a usilovali o inspiraci ohledně toho, jak vhodně mohou nositelé Aronova kněžství ve vašem sboru zvelebovat kněžství tím, že se zapojí do výběru postních obětí.

Ve 27. kapitole 3. Nefiho se vzkříšený Pán zeptal: „Jakými lidmi máte být?“ A odpověděl: „Dokonce jako já jsem.“⁹ Když na sebe vezmeme jméno Kristovo a budeme se Ho snažit následovat, obdržíme Jeho obraz do své tváře a staneme se více takovými, jako je On. Péče o chudé a potřebné

je základní součástí Spasitelovy služby. Projevuje se ve všem, co dělá. Nabízí nám všem pomocnou ruku a pozvedává nás. Jeho jho je snadné a Jeho břímě lehké. Vyzývám každého z nás, abychom se stali více takovými, jako je Spasitel, tím, že budeme pečovat o chudé a potřebné, věrně dodržovat zákon půstu a přispívat štědrými postními oběťmi. Pokorně svědčím o tom, že věrná péče o chudé a potřebné je odrazem duchovní vyzrálosti a požehná dárce i příjemci. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Deuteronomium 15:11.
2. Viz *Příručka 2: Správa Církve* (překlad vybraných kapitol, 2010), 2.2.
3. *Příručka 2*, 6.1.2.
4. Izaiáš 58:6–7.
5. Izaiáš 58:8–11.
6. Harold B. Lee, „Listen, and Obey“ (Welfare Agricultural Meeting, Apr. 3, 1971), kopie strojového přepisu, 14, Church History Library, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson, „Are We Prepared?“ *Liahona*, Sept. 2014, 4.
8. Thomas S. Monson, na setkání s Předsedajícím biskupstvem, 28. února 2014.
9. 3. Nefi 27:27.